

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49482-08-15 רהב נ' גזית ואח'

לפני כבוד השופטת בכירה אושרי פרוסט-פרנקל

התובעים:

רני רהב
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנתבעים:

1. גבי גזית
ע"י ב"כ עו"ד
2. ישראל גודוביץ'
ע"י ב"כ עו"ד

פסק דין

1. התובע הינו יחצ"ן, בעלים ומנכ"ל של משרד יחסי ציבור שלטענתו, הוא מהמשרדים הגדולים בארץ ובין לקוחותיו בכירים במשק הישראלי. נתבע 1 מועסק על ידי הנתבעת 3 ומנחה תכנית רדיו שבועית הנקראת "גבי גזית ללא הפסקה", אשר משודרת אחת לשבוע בין השעות 10:00-12:00 בבוקר ובין היתר שודרה התוכנית ביום 26/5/15 (להלן: "התוכנית"). נתבע 2 הינו אדריכל במקצועו שהתארח בתוכנית. נתבעת 3 היא חברת הרדיו ללא הפסקה 103 בע"מ, מפעילה את תחנת הרדיו FM 103 ואת אתר האינטרנט שלה.

2. במסגרת התוכנית, שהועלתה לאחר מכן לאתר האינטרנט של נתבעת 3, דנו הנתבעים בפרויקט של חברת גינדי בחדרה שבו יש ליקויים במרפסות שחלקן קרסו. במהלך התוכנית דנו הנתבעים בהתנהלותו של אחד מבעלי החברה ונתבע 1 אמר: "אני אגיד לך למה הוא עושה את זה, יש לו יחצ"ן גרוע, מוכר, טיפש וגרוע והוא נותן לו עצות גרועות". בתגובה אמר הנתבע 2 "זגם שמן, הוא גם שמן, שמן ורוטט, שומניו רוטטים". נתבע 1 המשיך ואמר "אני לא שמעתי מה אמרת עכשיו, ואם מישהו אחר שמע זה לא אחריותי, אני לא יודע למי אתה מתכוון". נתבע 2 אמר "זה באחריותי, ואני מוכן להתמודד אתו". בסיום הדין אמר נתבע 1 "ושוב אני חוזר ואומר לגבי הדברים שנאמרו פה לגבי אדם מסוים, אני לא יודע למה ישראל גודוביץ' התכוון, אין לנו שום אחריות על הדברים שהוא אמר, לא נאמרו פה שמות וכו'".

באתר האינטרנט של נתבעת 3 הופיע הפרסום תוך ציון שמו ותמונתו של התובע. "נלהלן: "הפרסום".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49482-08-15 רהב נ' גזית ואח'

תמצית טענות התובע:

3. התובע הינו, בין היתר, דובר של גינדי בנושא קניון ת"א ומגדלי גינדי, אך לא של פרויקט הבניה בחדרה.
לטענת התובע, התכנית בה היה הפרסום, הינה תכנית רדיו פופולארית מאוד המשודרת באופן קבוע והאזינו לה עשרות אלפי אנשים. לטענת התובע, הדברים שנאמרו בתכנית, ע"י נתבעים 1-2, נאמרו עליו, אך הפרסום אינו נכון, כיוון שהוא מעולם לא ייצג את גינדי בפרויקט הבניה בחדרה, אין לו זיקה לפרויקט הבניה של גינדי בחדרה ולמיטב ידיעתו היחצ"נים של גינדי הם צבי וילדר, ניר חפץ, רון צור. לטענת התובע, הפרסומים נעשו על ידי הנתבעים במטרה לפגוע ולהזיק לו במכוון ובמסווה של דיון ציבורי, כדי לגרום למאזינים להאמין בדברים ולהאמין שהתובע מייצג את חברת גינדי. הפרסום נעשה מבלי לקבל את תגובת התובע.
ביום 16/7/15 פנה התובע בכתב לנתבעים ודרש סילוק הפרסום הכוזב הפוגע והמשפיל תוך 24 שעות, תיקון והכחשה של הפרסום והתנצלות. כן דרש לצרכי פשרה פיצוי בסך של 500,000 ₪.

4. טוען התובע, שהפרסומים מהווים לשון הרע על פי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), שעלולים להשפילו, לעשותו מטרה לבוז, לפגוע במשרתו ובפרנסתו. לטענתו, הנתבעים פעלו בחוסר תום לב בכך שלא נענו לדרישתו ולא התנצלו, והם הפרו את חוק הגנת הפרטיות וחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.
לגבי הנזק טוען התובע שהינו נשוי, אב לילד, יחצ"ן של בעלי תפקידים בכירים במשק, קונסול כבוד של איי מרשל בישראל, שימש כשופט בתוכנית טלוויזיה "הכוכב הבא", משקיע רבות כדי לשמור על שמו הטוב והנתבעים גרמו לו נזקים, כולל נזקים ממוניים.

בחקירתו העיד התובע כי אכן דרש את פיטורי הנתבע 1 כיוון שדיבר עליו בצורה שכהגדרתו הינה "על סף פשע", אך אינו דורש את פיטורי העובדת אפרת קורמן שאינה אשמה, והנתבעים מנסים לקחת אותה, כ"ילדה קטנה" ולהלביש עליה את הפרסום.

תמצית טענות הנתבע 1:

5. נתבע 1 מועסק בנתבעת 3 כקבלן עצמאי במסגרת חוזה התקשרות להנחית התוכנית בלבד ואין לו כל קשר אל אתר האינטרנט של תחנת הרדיו.
התובע מתנדב לייחס לעצמו תכונות שבעיניו הן גרועות מבלי שנתבע 1 כלל התייחס אליו, הוא בחר לייחס את הנאמר בתוכנית אליו, כאשר הוא יודע שאינו היחצ"ן של גינדי (סעיף 15 לכתב התביעה המתוקן). התובע בחר בעצם הגשת התביעה, לנסות ולהשתיק דיונים וביקורות עניינית ומנסה לפגוע בחופש הביטוי ובשיח הדמוקרטי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-08-49482 רהב נ' גזית ואח'

6. נתבע 1 טוען שדבריו נאמרו בעקבות הפגנה של רוכשי הדירות בפרויקט של גינדי בחדרה ומסיבת עיתונאים שגינדי ערכה. נתבע 1 העלה את נתבע 2 לשיחה טלפונית, כמי שהיה מהנדס עיריית ת"א בעבר ומלווה את רוכשי הדירות בחדרה, ונתבע 2 אמר שאינו מלווה את הרוכשים אלא מזדהה איתם. במסגרת התוכנית נתבע 1 הציג את עמדת גינדי בסוגיה ואף סבר שהמשבר מול רכושי הדירות בחדרה לא נפתר, כיוון שגינדי פעלה לפי הנחיתת יחצ"ן מטעמה ובעקבות כך היא מקבלת החלטות שגויות. הדיון עסק בנושא בעל חשיבות ציבורית, במסגרתו סבר נתבע 1 שהיחצ"ן של גינדי נותן לה עצות גרועות. נתבע 1 אמר מפורשות לנתבע 2 במסגרת התוכנית שאינו יודע למי הוא מתכוון בתיאור היחצ"ן של גינדי ואף אמר זאת מפורשות במסגרת התוכנית.

7. נתבע 1 טוען שפעל בצורה אתית, הוא לא השתמש במונח "פרויקט הנודע לשמצה" ותפקידו היה הנחיתת התוכנית בלבד. נתבע 1 טוען, שמעולם לא טען שהדברים שנאמרו בתוכנית מיוחסים לתובע ואינו אחראי לדברים שאמר במסגרת התוכנית הנתבע 2. מדובר בהבעת דעה וביקורת לגיטימית, הפרסום לא חרג מהסביר בנסיבות העניין, ולא נגרם לתובע כל נזק כתוצאה ממנו. טוען נתבע 1, שהתובע העמיד עצמו לא אחת בחזית מאבקי לקוחותיו והוא מושא קבוע לגלוג ביחס להתנהלותו בציבור לבושו ושפתו הבוטה. בין היתר עסק התובע בנתבע 1 ובן משפחתו הקטין שהפיץ עליהם לשון הרע ודברים שקריים.

8. לגבי הטענה לפגיעה בחוק הגנת הפרטיות וחוק יסוד כבוד האדם, טוען הנתבע 1, שאין לו כל מידע פרטי או סודי ביחס לתובע, ונתבע 1 אף לא התעשר בעקבות הפרסום. בחקירתו העיד נתבע 1, שעל פי הסקר האחרון יש לתוכנית רייטינג של 4% וכ-100,000 מאזינים, ואין לו קשר לאתר האינטרנט. הוא אף לא עוסק בתגובות באינטרנט אלא בפייסבוק בלבד. הוא לא שוחח עם אפרת קורמן, אשר העלתה את הכתבה לאתר האינטרנט עד שנודע לו שהיא זו שהזינה את האינטרנט והיה זה סמוך להגשת התביעה דנן. הוא אינו משוחח עמה על בסיס יומי ובתקופה הרלוונטית היא עבדה רק באינטרנט כך שלא היה לו כל קשר חברי או מקצועי איתה, עד אשר הפכה להיות מצוות העורכים והמפיקים של התכנית. לגרסתו, הדברים שנאמרו בתוכנית לא יוחסו לתובע ולכן הוא לא מצא צורך לקבל ממנו תגובה טרם התוכנית.

9. לגרסתו, כשאמר שמדובר ביחצ"ן מוכר טיפש וגרוע, הוא לא התכוון ליחצן מסוים אלא לטיב העצות שניתנו לגינדי, שגרמו לו לקבל החלטות גרועות. הוא לא ידע מי היחצ"ן וזה גם לא עניין אותו. לגרסתו יש אלפי יחצ"נים בישראל וכאשר אמר שמדובר ביחצ"ן מוכר יצא מתוך הנחה שחברה כמו גינדי תקבל עצה מיחצ"ן מוכר. כשאמר את המילה טיפש לא ייחס תוכנות באותו רגע למישהו מסוים אלא לעצות הגרועות שנתן לגינדי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-08-49482 רהב נ' גזית ואח'

תמצית טענות ההגנה של הנתבע 2:

10. התובע מנדב לעצמו תארים שנאמרו בתוכנית למרות שלא דובר עליו ולו ברמז והתובע לא הוצג כיחצ"ן של גינדי. גם סכום התביעה הוא שערורייתי ונכתבו בו סעיפים שלוקטו ללא קשר לעובדות. המכתב, שלטענת התובע הוא שלח, לא התקבל מעולם אצל נתבע 2, ולמרות זאת הוא התנצל מיוזמתו התנצלות פומבית, והביע צער כנה באם הנתבע נפגע, משום שסבר שדובר בו ולמרות ששמו לא הוזכר. נתבע 2 אינו אחראי לאתר האינטרנט של הנתבעת 3, והתוכנית עסקה בדיון ציבורי חשוב והאמור בו לא יוחס לתובע ולכן אין כל עילה. הפרסום היה הבעת דעה וביקורת לגיטימית, לא כוון אל התובע ועומדות לנתבע 2 ההגנות שבחוק. הנתבע 2 אף מכחיש את הנזק שנטען על ידי התובע.

11. בחקירתו טען נתבע 2, שלא ידע מי היחצ"ן שעובד עם גינדי וכי כל מי שהיה מבקש ממנו לדבר בנושא המרפסות בפרויקט גינדי בחדרה, שהיה, כך לגרסתו, אחד השערוריות הגדולות בתחום הנדל"ן, הוא היה מדבר על זה. לגרסתו, בדברים שנאמרו התכוון לכך שהוא מוכן להתמודד עם גינדי בכל דבר שאמר. לגבי המילים "שמך" ו"רוטט" העיד הנתבע בחקירתו, שלאחר שנתבע 1 אמר לו שמדובר ביחצ"ן מוכר טיפש וגרוע, "נפלטו לו" המילים שמן ורוטט, כיוון שכביכול, כך לטענתו, היה צורך להוסיף משהו. עוד לדבריו, המילים שהוסיף היו בלהט השידור החי ויש אלפי יחצ"נים שמתאימים לתיאור כזה, שהם גם מוכרים, וגם טיפשים, התובע אינו טיפש ויש הרבה שמנים. עם זאת, לאחר ששמע במהלך הדיון את השידור החי, הוא מוצא ש" זה בהחלט לא טוב ומיותר", אך אין מדובר בתובע שמתאים לתיאור. לדבריו אילו היה שולחים לו את המכתב של התובע הוא היה מתנצל כפי שעשה זו, כך לטענתו, בתוכנית צינור לילה.

תמצית טענות ההגנה של נתבעת 3:

12. הפרסום באתר האינטרנט נעשה בטעות בתום לב על ידי עובדת הפקה זוטרא אשר הוסיפה על דעת עצמה לכתוב באתר האינטרנט את שמו של התובע. באתר האינטרנט של הנתבעת 3 אין כניסות, צפיות או השמעות רבות. התוכנית הושמעה באתר 28 פעמים בלבד ועם קבלת מכתבו של התובע הוסר הטקסט והתוכנית מהאתר. מנכ"ל נתבעת 3 יצר עם התובע קשר והסביר לו את הטעות, ובכך סבר שההדורים יושרו. לטענת נתבעת 3, מנהלה אמר באותה שיחת טלפון לתובע שהעובדת מבקשת להעביר אליו מכתב התנצלות. לטענתה, הטענות נגדה הם זוטי דברים ולא מקימות עילה, נתבע 1 לא הזכיר את שמו של התובע ולא התייחס אליו בכל צורה שהיא והתובע מייחס את מה שנאמר אליו.

13. אייל פאר מנכ"ל נתבעת 3 העיד שמחלקת האינטרנט היא נפרדת ולא שייכת לשדרים, אשר גם אין להם קשר פיזי בזמן השידור ואין להם קשר ניהולי לעובדי האינטרנט שעובדים במשמרות, מאזינים לשידור, לא רואים את השדרן, ותפקידם לתת בזמן אמת כותרות וכותרת משנה לאייטם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49482-08-15 רהב נ' גזית ואח'

ולעלות לאתר. לשדרן אין יכולת לבדוק מה שעולה לאתר בשידור חי, והתוכנית עולה לאתר בזמן הפרסומות, סמוך לתוכנית ואין סיכוי שהנתבע 1 ראה את האייטם בשידור חי.

14. גב' אפרת קורמן, אשר העלתה את הכתבה לאתר האינטרנט של נתבעת 3, העידה כי החלה לעבוד לפני כשנה בתוכנית של גבי גזית, היא החלה לעבוד ככותבת מתמללת, עברה לאינטרנט לאתר, לאחר מכן שמשה כמפיקה ועורכת. היא עובדת עם נתבע 1 על בסיס יום יומי.

היום רוב הדברים שקשורים לתוכן של התוכנית עוברים דרך נתבע 1, אך לא היה כך במועד הפרסום 25.6.15. במועד הפרסום היא לא עבדה בתוכנית של נתבע 1.

לגבי אתר האינטרנט של התכנית, העידה אפרת קורמן, שזה משהו כללי, האתר של הרדיו. העובדים מקשיבים לכל התוכניות, נותנים כותרות לשיחות שמקשיבים להם ומעלים לאתר עם קטע של האזנה / שמע, כדי שאנשים יוכלו להקשיב דרך האינטרנט. בתקופה הרלוונטית עבדו בצוות 4-5 אנשים ואת האתר ניהל יגאל ויינשטיין.

15. אפרת קורמן העידה, שהיא האזינה לתוכנית של נתבע 1 באותו מועד. לגרסתה, איש לא עובר על מה שהצוות כותב, אלא רק על טעויות כתיב, לאחר הפרסום. היא ידעה שיש בעיה בכתבה לאחר פגישה עם המנכ"ל. לדבריה, נתבע 1 לא רואה את האתר בזמן שידור התכנית, על המסך שמול השדרן יש טיימר של התוכנית, כדי שיראה כמה זמן נשאר עוד לתוכנית. השדרן יכול לראות את התכנים שמעלים באתר האינטרנט, רק אם ייכנס לאינטרנט ויפתח את האתר, כשם שניתן להיכנס לכל אתר אחר, אך לוקח מספר דקות מרגע הכתיבה את שזה מתעדכן והוא יכול לראות את זה כעשר דקות רבע שעה לאחר מכן. לדבריה, השדרנים בד"כ לא נכנסים ולא גולשים באתרים בזמן התוכנית. אם משהו בתכנית לא ברור לה או שהיא אינה בטוחה במשהו היא שואלת את המנהל, שהיה יגאל ויינשטיין.

16. במקרה נשוא תביעה זו, היא ידעה להשלים את הפרטים מהליין אפ, שם היא רואה מי המרואיינים שיהיו באייטם ועל איזה מקרה ידובר. בליין אפ היה כתוב שזה גינדי השקעות, כל פרטי הפרויקט, המיקום שלו והיא כותבת את הפרטים. את הליין אפ כותבים העורכים והמפיקים של התוכניות ונתבע 1 עובר על זה. לדבריה, בליין אפ לא היה כתוב שמו של התובע. בליין אפ כתוב שם המרואיינים ונושא השיחה באופן כללי, הפרויקט וכל השיחה היתה על מנור גינדי.

17. אפרת קורמן העידה, שהיא הסיקה שמדובר בתובע, כאשר שמעה את נתבע 1 אומר לנתבע 2 את הדברים ואת הדברים שנתבע 2 אמר, ובין היתר ששומניו רוטטים והיה לה ברור שזה הוא. לדבריה: **"ברגע שדיברו על יחצן מפורסם ששומניו רוטטים והוא ככה וככה, הצטיירה לי התמונה של רני רהב. אין לי איך להסביר את זה."** ובהמשך העידה: **"..... הכל היה בתום לב."**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-08-49482 רהב נ' גזית ואח'

הכל התחבר לי אליו בראש. זו טעות אנוש. בדיעבד כשהקשבתי לתוכנית השם לא נאמר, התיאורים עשו לי את האסוציאציה.....

ש: את מבחינתך לא עשית טעות ככה הבנת את הדברים ופרסמת אותם?
ת: באותו רגע כן.

דיון

18. חופש הביטוי שהינו אחת מחירויות היסוד של האדם בישראל, עלול להתנגש עם ערכים אחרים שראויים להגנה, ואחד מהם הינו ההגנה על השם הטוב, שהינה זכות מוכרת במשפט הישראלי שראויה להגנה. האיזון בין שתי זכויות אלה הינו בחוק איסור לשון הרע. (ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא).

הפסיקה קבעה שיש לאזן בין שתי זכויות יסוד, חופש הביטוי שהינה זכות על והזכות לכבוד ולשם טוב, אשר מבטיחה מרחב קיום מירבי לחירות הביטוי אך מבלי לדחוק את ערך כבוד האדם. נקבע שחופש הביטוי אינו יכול להצדיק פגיעה בשם טוב כשמדובר בפרסומים שאינם מקיימים את הרציונאל שמאחורי ההגנה על חופש הביטוי. על הביטוי שבמחלוקת להיות לתכלית ראויה ובמידתיות ורק כך יושג האיזון בין חופש הביטוי לבין כבוד האדם. (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר).

19. סי' 1 לחוק:

1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול: (אחת מארבעת החלופות)

1. להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
 2. לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
 3. לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
 4. לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו נטייתו המינית או מוגבלותו; בסעיף זה "אדם" יחיד או תאגיד;
- "מוגבלות" - לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית.

2. (א) פרסום, לעניין לשון הרע- בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות תנועה צלילי וכל אמצעי אחר

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות;

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-08-49482 רהב נ' גזית ואח'

20. השלב הראשון שקבעה הפסיקה בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי לבחינת השאלה אם הפרסום מהווה לשון הרע הינו: "ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין שורותיו". נקבע בע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, כי "ההלכה היא שאין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מחד, ואין חשיבות לשאלה כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא את הדברים. מאידך, המבחן הקובע מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים". ובע"א 466/83 שאהה נגד דרדריאן נקבע, שהמבחן אם פרסום מהווה לשון הרע אינו מבחן סובייקטיבי, אלא אובייקטיבי במהותו, לא קובע מה חושב הנפגע, אלא כיצד עלולה החברה לקבל את הדברים שבפרסום.

21. בפסק דינה של כבוד השופטת פרוקצ'יה בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי נקבעו 4 שלבים לניתוח העוולה האזרחית של פרסום לשון הרע: "..... ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב שלישי, יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום, על פי סעיפים 13 עד 15 לחוק, אשר תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של המפרסם לפרסום לשון הרע. גם שלב זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות הביטוי ולסיווגו, למשל, כביטוי של עובדה או ביטוי של דעה, לשם התאמתו להגנה הרלבנטית. בשלב הרביעי, אם ממלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים הקודמים, רביעי נבחנת שאלת הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע. על כל ארבעת שלבים אלה חולש עקרון האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש ביטוי....".

22. כב' השופט עמית בע"א 751/10 פלוני נגד דיין [פורסם בנבו] קבע: "תרשים הזרימה בתביעת לשון הרע הוא כדלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה על פי סעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות – דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה – אמת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-08-49482 רהב נ' גזית ואח'

בפרסום וענין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים".

23. כן נקבע (פסקה 7 לפסה"ד), כי בחינת כל אחד מהשלבים לא נעשית באופן "סטריילי" במנותק מהשלבים האחרים, כי יש יחסי גומלין בין השלבים השונים והקו התוחם ביניהם איננו חד כפי שעשוי להשתמע.

לבחינת ההגנות יש קשר הדוק לעוצמתו של הפרסום הפוגע. בפסקה 7 לפסק דינו של כבוד השופט עמית בפסק דין **אילנה דיין צוין**, כי ניתן לומר שיש "מקבילית כוחות" בין השלבים השונים – ככל שהביטוי או הפרסום הפוגע הוא עוצמתי יותר, כך יידרש יותר בשלב ההגנות הקבועות **בסעיפים 14 – 15** לחוק ולהיפך.

מן הכלל אל הפרט

24. אין חולק ששמו של התובע לא הוזכר בשידור התכנית, שהיה "שידור חי"/"ישיר", ע"י מי מהמשתתפים בה. יתרה מכך, התובע בעדותו אישר שאינו קשור לחברת גינדי השקעות ולא סיפק לה שירותי יחצ"נות בקשר עם הפרויקט בחדרה, הפרויקט שאודותיו דובר בשידור הרדיו נשוא תביעה זו. שמו של התובע עלה רק באתר האינטרנט של הרדיו ע"י אפרת קורמן, אשר העידה שכתבה את שם התובע, על דעתה בלבד, ללא כל אמירה ו/או הנחיה ו/או הוראה של נתבע 1 או מי מטעם הרדיו. התובע הוזכר על ידה, עפ"י עדותה, כיוון שתאורו של נתבע 2 את היחצ"ן גרם לה לחשוב שמדובר בתובע, והיא עשתה זאת בתום לב.

25. התובע עצמו העיד שאין לו כל טענה לגבי קורמן, (ע' 7 ש' 31-25)

ש. אתה דרשת לפטר את העובדת?

ת. חלילה וחס. מבחינתי העובדת לא אשמה. ואמרת לי לו זאת בשיחה ואפשר לקרא לעובדת ואני לא בטוח אם חיה או נמצאת. שאייל אמר לי שזה עובדת זוטרא אמרת לי לו שזה שקר, אמרת לי לו שאתם חצופים שקרנים ומנסים לקחת ילדה קטנה ומנסים להלביש עליה ואתם עושים זאת בכל דבר שאתם רוצים, לא איתי.

ש. אתה יודע שאתם ביקשתם להזמין את העובדת ואני הסכמנו לכך?

ת. אם הסכמתם אז תזמינו אותה, לא ידוע לי שרציתם, יכול להיות שהודיעו לי ולא שמת לי לב, אנו נשמח לראותה.

אפרת קורמן גם העידה, שהשדרן, במקרה זה נתבע 1, ו/או מי מטעם הרדיו, מנהליו או עובדיו, לא ראו את הכיתוב בזמן שעלה לאתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-08-49482 רהב נ' גזית ואח'

26. במהלך השידור, אמר נתבע 1, שאינו יודע על מה מדבר נתבע 2 ושאין לו כל חלק באמירה, והאמירה שמדובר ביחצ"ן טיפש הינה דעתו על היחצ"ן שיעץ למנור גינדי בעניין זה. נתבע 2 העיד שלא התכוון לאיש, והוסיף את המילים "שמן ורוטט" כהמשך לתיאור של נתבע 1 שמדובר ביחצ"ן טיפש. בפועל, כך העיד התובע, הוא אינו משמש כיחצ"ן של גינדי בבניינים בחדרה נשוא השידור בו רואיין נתבע 2.

27. בסי' 13 לתצהיר, הצהיר התובע:

" שוב יודגש, כי העובדות שהציגו הנתבעים במסגרת הפרסומים כלפי לא נכונות כלל ועיקר, ואין בהם כל אמת. אני מעולם לא ייצגתי את חברת גינדי השקעות בע"מ ואין לי שום זיקה ו/או קשר לפרויקט הבנייה של חברה זו בחדרה נשוא הפרסום. יתרה מכך, למיטב ידיעתי, אלו ששימשו כדוברים ואנשי יחסי ציבור של חברת גינדי השקעות בע"מ, הם ה"ה צבי וילדר, ניר חפץ ודונן צור ולא התובע ואלו אינם אנשים בעלי חזות מלאה, בלשון המעטה."

בחקירתו העיד התובע:

ש. **מפנה אותך לסעיף 13 לתצהירך-אתה אומר שאתה לא מייצג את גינדי השקעות?**

ת. **התייחסתי לחדרה**

ש. **אבל אני לא רואה הבחנה, ?**

ת. **אני מעיין בתצהירי, אני מייצג את גינדי אבל לא בחדרה.** (עדות התובע בע' 8 ש' 19-23)

28. דהיינו, התובע כלל אינו אותו יחצ"ן של גינדי השקעות בחדרה, נשוא השידור. עפ"י עדות התובע, בארץ קיימים כאלף משרדי יחצ"נות ואלפי עוסקים בתחום, ולא ברור מדוע יחס את הכתבה בשידור החי לעצמו. קהל המאזינים לא יכול להכיר את כל היחצ"נים, אינו יודע כיצד הם נראים, ואין כל אינדיקציה שמדובר בתובע.

ש. **אתה מציין לסעיף 1 לתצהירך, זה נכון מה שכתוב?**

ת. **כן. יש כאלף משרדים כאלה, ויש בין 3,000-10,000 עובדים בתחום** (ע' 8 ש' 16-20)

דהיינו, לנתבעים 1-2 האין כל קשר לפרסום שמו של התובע באתר האינטרנט

יסוד הפרסום

29. שמו של התובע התפרסם רק באתר הרדיו של נתבעת 3 ע"י העובדת אפרת קורמן, על דעתה, והיא כלל אינה נתבעת בתביעה דנן. נתבע 1 העיד שאינו מנהל אתר האינטרנט ושאין לו גישה אליו. אייל פאר, מנכ"ל נתבעת 3 העיד (ע' 21-22):

ש. **מי מתפעל את אתר האינטרנט בתוכנית הרדיו ומה הקשר של גבי גזית לתפעול האתר?**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49482-08-15 רהב נ' גזית ואח'

- ת. מחלקת האינטרנט ברדיו היא מחלקה נפרדת ולא שייכת לאף אחד מהשדרים ואין להם קשר אליה. לאף אחד מהשדרים כולל גבי גזית אין קשר לא פיזי בזמן השידור ובוודאי לא ניהולי כלפי עובדי האינטרנט. בנוגע לתפעול הפרקטי של האתר – עובדי האינטרנט עובדים במשמרות, ותפקידם לשבת עם אוזניות ולהאזין לשידור ולא רואים בקשר עין, וזה לא מכוון, את השדרן, ויושבים מחוץ לאולפן ותפקידם לתת ככל שניתן בזמן אמת כותרת וכותרת משנה לאותו אייטם ולהעלות אותו לאתר
- ש. מר גזית משוחח איתה במהלך או אחרי השידור?
- ת. לא, אין לו אפילו טכנית לעשות זאת אלא אם יצא מהאולפן ויעשה זאת
- ש. אז אף אחד לא בודק את התכנים שאתם מעלים ביחד לשידור, כי אין זיקה בין שניהם?
- ת. זה לא מה שאמרתי. לשדרן גבי גזית אין יכולת לבדוק וזו לא תפקידו. האתר מנוהל בצורה שמישהו בודק, אני 20 שנה בתחום ובכל תקשורת יש טעות, כמו במקרה הזו שזו טעות איומה, (מניסיוני הרב בתביעות הדיבה הצד שתובע תמיד נפגע ואני אמפטי לעניין גם אם שוגה ובמקרה הזה אני אמפטי ומלא הערכה לתובע....
- ש. באתר יש זיקה לאולפן, כי יש מסך באולפן וגבי גזית רואה מה נכתב?
- ת. לא, הוא רואה מסך שמי ששולט במסך שהוא רואה זו ההפקה שיושבת באולפן ההפקה. האולפן בנוי משני אולפנים. אולפן שידור ואולפן בקרה. הטכנאי שולט במה שגבי רואה, יכול להיות מצב ששדרן כן יראה את עמוד התוכנית שאתה מכוון אליו אבל הוא לא יכול לראות בזמן אמת את מה שכתב, כי לוקח בין 20-5 דקות שמעלים את הדף ואין מצב אף פעם שבאמת אין מערכת תמלול שיכולה לעשות זאת בזמן אמת, כלומר בזמן שגבי וישראל שוחחו זה לא עולה באותה שניה לאתר וישנו עיכוב של 20-5 דקות, כי את הקטעים פיזית מעלה בזמן הפרסומות

30. איני מקבלת את טענת התובע, לפיה, הקורא הסביר מבין מדף האינטרנט, שמדובר בדף של נתבעים 1,3. מבחן האדם הסביר הינו למשמעות הביטוי שלטענת התובע מהווה לשון הרע, ולא למבחן העוסק בשאלה מי המפרסם.

התובע לא הוכיח שנתבעים 1-2 התכוונו אליו במה שנאמר בתכנית. גם העובדה שאפרת קורמן העידה שקיבלה את ה"ליין אפ" שנתבע 1 עבר עליו, אינה מצביעה ששם התובע היה כתוב שם. נהפוך הוא, העידה מפורשות ששם התובע לא היה כתוב ועפ"י עדותה, הליין אפ מפרט מי יהיו המרוואיינים והנושא. הנושא היה הבניינים בחדרה ולא התובע.

31. נתבע 2 הדגיש בעדותו, כי בעיניו התובע כלל אינו טיפש ולא הייתה בשידור כל כוונה לתובע. אני קובעת כי נתבעים 1-2 לא פרסמו דבר לגבי התובע, אינם מנהלי אתר האינטרנט של הרדיו, אין להם כל שליטה ו/או בדיקה לגבי הכתבות באתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-08-49482 רהב נ' גזית ואח'

כבר עתה אני קובעת כי התביעה נגד נתבעים 1-2 נדחית במלואה.

32. עולה שהתביעה נותרה נגד נתבעת 3 כבעלים של האתר. יש לציין כבר עתה, כי התובע העיד שאין לו דבר נגד אפרת קורמן ונגד אייל פאר המנכ"ל של אתר האינטרנט. (ע' ר ש' 25, ע' 6 שורה 5). מכיוון שלתובע אין כל תביעה, עפ"י עדותו, נגד אפרת קורמן ואייל פאר, אין לה, לתביעתו נגד נתבע 3, על מה להתבסס. השידור והפרסום באתר האינטרנט של נתבעת 3 היה ביום 25.6.15, הפרסום ירד מאתר נתבעת 3 ביום 16.7.15 – 22 ימים לאחר מועד השידור.

33. הפרסום בעיני האדם הסביר .

עפ"י עדות אייל פאר, מיד כאשר התקבל מכתבו ב"כ התובע מיום 16.7.15 הוסר הטקסט והתכנית מהאתר.

כפי שקבעה הפסיקה שהובאה לעיל, יש לפרש את הביטוי בהקשר אובייקטיבי ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, ועל האמור "בין שורותיו". ההלכה היא שאין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מחד, ואין חשיבות לשאלה כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא את הדברים. מאידך, המבחן הקובע מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים.

34. לגבי המילה טיפש, לטעמי, המילה "טיפש" הנאמרת על אדם מסוים, הינה הבעת דעה ותו לא. נקבע, שהמילה "מטומטם" אינה נתפס בעיני האדם הסביר כביטוי שעלול להשפיל ללעוג או לבזות אדם או לפגוע במשרתו ושלא כל קללה מהווה לשון הרע. (ת.א. 2286/03 עו"ד יהונתן נ' עו"ד ישראל ואח'). ולגבי המילה "טיפש" שנאמרה לעו"ד, נקבע שביהמ"ש לא שוכנע שבאותה סיטואציה מי מהנוכחים סבר כי התובע "טיפש" ואין בה כוונה לפגוע בשם הטוב. (ת.א. 37775/04 אריק אמיר עו"ד נ' אילנה קריכלי).

35. במקרה דנן, שוכנעתי, שהמילה טיפש הינה הבעת דעה אישית של נתבע 1 לגבי מי שיעץ באותו עניין למנור גינדי.

לגבי המילה "שמן" נקבע בע"א 3645/07 קוזובר אנה נ' חדשות 10, כי הפסול בצילום הינו שצילום המערערת נבחר רק בשל היותה שמנה וכדי להציג כתבות בנושאי השמנה, אך אם היה מדובר בצילום אקראי בתוך קהל ללא קשר לכתבה לא היה בכך כל השפלה. לטעמי מדובר בשידור החי עצמו בהבעת דעה אך ללא ציון שם היחצ"ן עליו דברו, ולהזכירנו, עפ"י עדות התובע ישנם אלפים שעוסקים בתחום ואין לדעת מהו המראה של כולם. לכן, איני מקבלת את טענות התובע בסי' 9 לסיכומיו, לפיה התובע זוהה כיחצ"ן שאודותיו דובר בתכנית. אין ממש בטענת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49482-08-15 רהב נ' גזית ואח'

התובע בסי' 13 לסיכומיו, לפיה אייל פאר העיד שכאשר האזין בתכנית הבין שמדובר בתובע. עפ"י עדותו הוא האזין לתכנית רק לאחר שקיבל את מכתב התובע. כך העיד אייל פאר: (ע' 27)

ש. האזנת אחרי שקיבלת את המכתב?
ת. כן, אבל לא בזמן באמת. האזנתי לראשונה שקיבלנו מכתב
ש. האם הבנת שמהתוכנית שמדובר בתובע?
ת. ברגע שהגיעו אליי החומרים אני רואה מכתב תביעה של רני רהב ורואה את הטקסט, אז מה יכולתי לחשוב. כאשר האזנתי לתוכנית כבר היה המכתב וכתב התביעה.

36. כפי שפורט לעיל, מבחן האדם הסביר הינו לגבי הפרסום ולא לגבי זהות התובע, מה עוד שהתובע לא העיד איש מבין אלה שלטענתו, יש חוג מסוים של אנשים יכול היה להבין שמדובר בו.

בעצם כתיבת שם התובע באתר האינטרנט של נתבעת 3 וייחוס לו תכונות של טיפש, שמן, אמנם מדובר בהבעת דעה, אך זו גובלת בלשון הרע מהרף הנמוך. נתבעת 3 באתר האינטרנט פרסמה את הפרסום לגבי התובע.

סוף דבר

36. התביעה נגד נתבעים 1,2, נדחית.
התובע ישלם לכל אחד מנתבעים 1,2 סך של 50,000 ₪.
התביעה נגד נתבעת 3 מתקבלת בחלקה. בשים לב לכך שמדובר ב-28 אנשים בלבד שנחשפו לפרסום, נתבעת 3 תשלם לתובע סך 7,500 ₪ בגין עוולת לשון הרע וכן הוצאות בסך 1,000 ₪.

ניתן היום, כ"ג אייר תשע"ז, 19 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

אושרי פרוסט-פרנקל, שופטת בכירה